

Presentació

El nivell d'exigència acadèmica ha crescut progressivament en les darreres dècades a les universitats espanyoles, tant en la docència com en la recerca. Les universitats catalanes s'han fet ressò de les directrius europees, i han establert canons i barems cada cop més elevats per tal d'augmentar el nivell acadèmic i la formació dels seus participants. Un cop es va posar en marxa el Pla Nacional d'Avaluació de la Qualitat Universitària, l'any 1995, algunes universitats espanyoles, entre elles les catalanes, el van aplicar. Actualment no és tan crucial la quantitat d'estudiants que poden accedir a la universitat com la qualitat dels serveis que aquesta institució pot oferir a la societat. En la mateixa direcció, les polítiques d'investigació més desenvolupament (I + D) han estat centrals per a la innovació científica i tecnològica d'un país. Una prova d'això és la política d'I + D catalana que s'ha dissenyat i exercit des d'un model de política acadèmica més que no pas empresarial. Les universitats van tenir un paper important en aquest sentit. Malgrat no existir polítiques científiques i tecnològiques acadèmiques fins fa poc temps, els sociòlegs han investigat i publicat sobre diversos temes d'interès científic des de fa molt temps. La mateixa revista PAPERS n'és un exemple, com s'explica en el text sobre de què parlen els sociòlegs. Però no solament els temes que tracten el sociòlegs al llarg de les últimes dècades aporten coneixement científic, sinó que també la reflexió metodològica ha avançat de forma exponencial en els últims cinquanta anys. La sociologia s'interessa pels grans temes epistemològics i metodològics, de teoria sociològica a nivell macro, i també a nivell micro, com ho demostren els textos que en aquest volum es presenten sobre la vellesa o la mediació intercultural.

Carlota Solé